

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1602 22 tháng 3 năm 2026

HƯỚNG THUỘNG

*Hướng thượng chung vui đóng góp phần
Xây dựng tình người đều phát triển
An lạc tâm thân chung một mối
Tình thương đạo đức sáng vui cười*
Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1999

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Nguyên khí của Trời Đất giúp ích gì cho nhân loại ?
- 2) Làm phước tại sao phải lãnh nạn ?
- 3) Mảnh đất phù sanh có gì lạ không ?
- 4) Sự kích động mạnh của Trời Đất có hại cho Nhơn loại hay không ?
- 5) Khuyến khích về không để làm gì ?
- 6) Tận hiếu tận trung có hữu ích gì không ?
- 7) Qui nguyên giềng mối có hữu ích gì không ?

1) Atlantic city, 24/12/99 7 : 40 AM

Hỏi : Nguyên khí của Trời Đất giúp ích gì cho nhân loại ?

Đáp : Thừa nguyên khí của Trời Đất làm việc trong một lúc cho vạn linh trên mặt đất tạm sống và an vui

Kệ :

*Luân lưu tiến hóa trong đạo mùi
Xây dựng rèn trui quý tướng vui
Thanh tịnh chào đời nay tiến hóa
Cùng vui cùng học tự mình vui*

2) Atlantic city, 25/12/99 6 : 25 AM

Hỏi : Làm phước tại sao phải lãnh nạn ?

Đáp : Thừa làm phước phải lãnh nạn thì mới có cơ hội thấu triệt được nạn và đau khổ là gì nhiên hậu mới thực tâm đối đãi với những người bị nạn thì mới thấy rõ tu là cần thiết và tự kiến thiết tâm thân thì tương lai hồn vía mới được yên sau khi lìa xác

Kệ :

*Duyên lành phải khổ mới đạt thông
Góp công xây dựng phải một lòng
Chịu cực chính mình là tận độ
Bình tâm thanh tịnh tự về không*

3) Atlantic city, 26/12/99 8 : 20 AM

Hỏi : Mãnh đất phù sanh có gì lạ không ?

Đáp : Thừa mãnh đất phù sanh luôn luôn có sự chuyển động của Trời Đất, thay đổi từ giai đoạn một giáo dục lòng người tiến hóa từ giai đoạn một, mưa nắng cũng là thiên ý trong xây dựng

Kệ :

*Ngừa mưa ngừa nắng tự phân bàn
Ý nghĩa thâm sâu tự chuyển sang
Qui hội tình người trong chốc lát
Bình tâm thanh tịnh tự phân bàn*

4) Atlantic city, 27/12/99 9 : 15 AM

Hỏi : Sự kích động mạnh của Trời Đất có hại cho nhơn loại hay không ?

Đáp : Thừa sự biến chuyển nguyên khí của Trời Đất góp phần cảnh cáo nhơn sinh tự dẹp sự độc tài sẵn có trong nội tâm, hướng về sự thanh nhẹ mà tu để phần hồn tiến hóa thích ứng cơ Trời lập lại sự sống động của Trời Đất như lúc khởi đầu

Kệ :

*Hóa sanh sanh hóa có đuôi đầu
Tự thức tiến tu rõ nhiệm mầu
Nguyên ý vương tròn không dấy động
Duyên Trời sắp xếp tiến chung tàu*

5) Atlantic city, 28/12/99 8 : 48 AM

Hỏi : Khuyến khích về không để làm gì ?

Đáp : Thừa khuyến khích hưởng để có cơ hội giải nghiệp tâm cho phần hồn sẽ được thanh nhẹ trong lúc lìa khỏi xác

Kệ :

*Qui không tiến hóa chẳng long đong
Giải quyết trần tâm tiến một vòng
Dứt khoát tâm tình trong tiến hóa
Thành tâm tu luyện chẳng cầu mong*

6) Atlantic city, 29/12/99 7 : 05 AM

Hỏi : Tận hiếu tận trung có hữu ích gì không ?

Đáp : Thừa tận hiếu tận trung rất hữu ích cho tâm lẫn thân. Người tu rất cần thực hiện đường lối này nhiên hậu mới đạt pháp và tự giải sự rắc rối ở tương lai

Kệ :

*Tranh đua thất lợi lại không tài
Sửa tiến thông minh chẳng có hai
Tận diệt tham lam tránh tự hại
Thực hành chất phát rõ chơn tài*

7) Atlantic city, 30/12/99 7 : 15 AM

Hỏi : Qui nguyên giềng mối có hữu ích gì không ?

Đáp : Thừa qui nguyên giềng mối rất hữu ích và sẽ thấu triệt được sự sanh trụ hoại diệt và hồi sinh của nhơn sinh

Kệ :

*Điện năng sáng tạo lý chơn tu
Giải tỏa buồn vui và giải mù
Thức giác chính mình không tạo động
Tình thương đạo đức độ thân tù*

Đại Đồng Tu Tiến

Vui chung tiến hóa không ngừng
Vía hồn thanh nhẹ tiến từng phút giây
Cảm thông nguyên lý vui vầy
Đâu đâu cũng được sum vầy vui chung
Chẳng còn lý luận điên khùng
Thành tâm tu tiến mỗi vùng mỗi siêu
Chơn tâm phát triển được nhiều
Cần khôn qui một cảm yên cảm hòa
Bình tâm diệt ngã không ta
Tự hòa tu tiến mới là người khôn
Cộng đồng nhơn loại có hồn
Cùng chung tu sửa cùng tồn tại lâu
Chung vui phát triển nhiệm mầu
Đâu đâu cũng có chuyển tàu rước tâm
Chung vui giải tiến mừng thăm
Chung cùng tiến hóa cùng tâm đường tu
Chẳng còn khờ dại tạo ngu
Trí tâm ổn định an du phần hồn
Chẳng còn lý luận ác ôn
Chung vui Thầy bạn ôn tồn dựng xây
Thiên cơ qui động đổi thay
Ngày ngày tiến hóa ngày ngày an vui
Thực hành hiệu luật rèn trui
Trì tâm tu tiến an vui mỗi ngày
Mặc cho tình thế đổi thay
Thực hành tinh tấn vui lây thể tình
Tự do phát triển sửa mình
Tình ta tình họ tình mình dựng xây.

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Tận Diệt Si Mê

Paris, ngày 6 tháng 11 năm 1984

Thưa các bạn,

Hôm nay là ngày chủ nhật, buổi thiền chung của tất cả các bạn nơi đây, nhân dịp có sự hiện diện của tôi đến thăm các bạn, trước khi tôi lên đường đi Amphion les Bains tịnh dưỡng, cho đến lúc Đại Hội, tôi sẽ diện kiến các bạn và lúc đó chúng ta sẽ tiếp tục sinh hoạt chung.

Cuộc đời luôn luôn thay đổi đổi thay, chúng ta hàng năm đều tương ngộ, nhưng mà năm nay có hơi trễ có sự hiện diện của tôi tại đây. Tôi thiết tưởng, tuy tôi không có mặt tại nơi đây nhưng mà các bạn đã rất cố gắng trở về với chính mình và phát đại nguyện tự sửa mình, ăn năn hối cải để sớm đạt tới sự thanh thoát của nội tâm hơn. Điều này, mọi người đã tự nhắc trong giờ thiền, mà sau cơn thanh tịnh cảm thấy thanh thoát, rồi trở lại với xã hội động loạn, biết bao sự lo âu. Thời cuộc, sanh hoạt, thay đổi, nhưng mà người tu về Vô Vi, chúng ta đã ý thức rõ, chơn tâm của chúng ta phải hướng thượng và trở về với điển giới, thì sự lo âu đó chỉ là tạm thời. Nhưng mà nó cũng là bài học, để đo lường sự thanh tịnh thức tâm của mọi hành giả. Các bạn đã và đang nếm trong cảnh đòi hỏi. Ngay trong chơn tâm của các bạn, đây đây sự trực ô bao vây, đòi hỏi, tranh chấp, tự ái. Từ ngày các bạn tu thiền Vô Vi tới nay cũng cảm thấy sự trì trệ của chính mình. Có nhiều người đua đòi trên lý thuyết nhưng mà thực hành không có bao nhiêu, rồi đâm ra oán trách người này, oán trách người nọ, tự làm trì trệ và giảm lấy phẩm giá chính thức tu học của chính mình! Chúng ta là người tu Vô Vi, đã nói rằng, chúng ta tu về phần hồn, hướng thượng, giải thoát, tại sao chúng ta còn tranh chấp về đời, và chúng ta còn cuống cuống trong sự kích động và phản động làm gì? Chúng ta phải nhìn rõ hành động của chúng ta và lời hứa của chúng ta có đúng hay là không?

Nguyện về với Thượng Đế, nguyện tu thanh tịnh, nguyện gánh vác cả càn khôn vũ trụ để xây dựng niềm tin sẵn có của chính mình, nhưng mà rốt cuộc rồi đâm ra chán chê tâm tối. Tại sao? Vì thiếu kiên nhẫn, mà không thấy rõ hành trình ta phải đi, đi bằng cách nào mới thành đạt? Cho nên đức nhịn nhục là quan trọng, mỗi mỗi trước mắt, hay là qua lỗ tai chúng ta, qua lỗ miệng chúng ta, đều là thử thách chơn tâm. Cho nên chúng ta phải thấy rõ điều này. Những sự thử thách đó là dẫn tiến tâm linh, nếu tâm linh vẫn giữ một mực thanh tịnh, trước như sau thì luôn luôn đều đều tiến hóa, không nên vì nhàm lẫn bởi ngoại cảnh mà tạo sự tăm tối cho chính mình.

Tôi đã thưa cùng các bạn nhiều lần, chính tôi là người thực hành, chính tôi là người ở trong sự tranh chấp, chính tôi là người trong sự mê loạn, chính tôi là con người sân si. Do sự cố gắng tu học, ngày hôm nay, tôi đã chịu đựng rất nhiều, chính các bạn cũng thấy,

sự gánh vác của tôi và sự lo tu học hằng đêm, thâm lượm được mọi sự thanh tịnh đóng góp cùng các bạn, và cũng đã được sự xây dựng của các bạn, qua sự kích động, lời nói từ trong thâm tâm của các bạn, chưa bao giờ nói ra với tôi, nhưng mà tôi biết.

Sự phản kháng vì sự trì trệ, sự buồn bực vì sự trì trệ, sự sân si vì sự trì trệ của chính mọi cá nhân. Điều này tôi thấu đáo. Tại sao tôi hiểu được điều này rất rõ? Vì trước kia tôi cũng đã và đang đi như vậy. Thành ra tôi đã thực hành và tự giải tỏa được! Cho nên đem cái khoa chuyên môn này, mà để cho các bạn tự thức và tự giải tỏa, để các bạn thấy rõ, chính ta là người quan trọng, chính ta là thật sự đặt ta vào trong con đường bi trí dũng, để tiến hóa. Vậy ta là ai? Ta là sự sáng suốt! Sự sáng suốt là gì? Là phần hồn! Cho nên các bạn phải hiểu, khi chúng ta thanh tịnh, chúng ta quân bình, chúng ta thăng hoa dễ dàng. Cho nên các bạn cũng có tu được, và nhiều bạn thấy rằng, tôi đã xuất, tôi đã đi, tôi đã thấy này, đã thấy nọ. Tại sao lúc này bạn không thấy? Vì các bạn mất quân bình! Tại sao mất quân bình? Vì các bạn trở về với nghề cũ của các bạn là sân si, hờn giận. Cho nên càng tu càng trì trệ! Mà càng trì trệ thì càng bị nhồi quả nhiều! Vì sao? Thượng Đế đã sắp đặt rất rõ ràng! Sự trì trệ thì phải được điều luyện nhiều hơn, khổ hơn mới tiến hóa. Mỗi mỗi chậm lụt trì trệ là bị sự kích động và phản động phủ đầu, làm cho tâm canng tì phé thậm bất ổn. Chúng ta có pháp soi hồn, pháp luân, thiền định là đã thấy rõ mỗi đêm phải làm, bất cứ giá nào, phải cố gắng, để đi tới. Trước kia Tam Tạng thỉnh kinh cũng vậy, trì niệm Nam Mô A Di Đà Phật, bất cứ những sự phá khuấy pha dèm ở xung quanh, mắt còn của ngoại cảnh, đều là không lưu ý, và chỉ chú ý chơn tâm tu, và hạnh đức để tiến hóa!

Ngày nay các bạn ở trong chu trình cấp bách, được điều luyện và ở trong hoàn cảnh kích động và phản động trực tiếp và các bạn thấy rõ cái cơ tiến hóa trong nội thức, và ngày hôm nay các bạn thức tâm chịu tu. Vậy tại sao không tiến? Nếu chúng ta tiến thì chúng ta phải bỏ mê bỏ chấp. Nếu chúng ta còn ôm lấy sự mê chấp làm sao chúng ta tiến? Cứ tạo sự sai lầm cho chính mình, tạo sự hèn yếu cho chính mình, tạo sự lệ thuộc cho chính mình. Vì việc này, vì việc nọ mà tôi thua lỗ. Vì việc này, vì việc nọ mà tôi phải buồn ghét. Đó là tạo sự yếu hèn, thiếu dũng.

Cho nên người tu thanh tịnh, chúng ta dòm một vị Phật ngồi thiền, thanh tịnh, một vị Phật. Một tượng Phật đặt trong chùa, chúng sanh đến đó trút biết bao nhiêu rác, nhưng mà Ngài cũng bỏ ngoài tai. Tại sao ngài bỏ ngoài tai? Vì ngài thấy rằng, sự kích động và phản động đương nhiên, đó là luật Trời, trong cơ tiến hóa. Chỉ giữ sự thanh tịnh mà để cho chúng sanh thấy rõ rằng, chỉ có thanh tịnh mới tự cứu được. Ngày hôm nay chúng ta tu thiền để đạt những gì? Tu thiền để sửa mình, lập lại trật tự, lập lại quân bình, để trở về với sự thanh tịnh và sáng suốt. Thì các bạn không nhiều thì ít cũng đã đi được giai đoạn. Trước kia các bạn ồn ào sân si, gia đình bất ổn. ngày nay các bạn ý thức, đứng tới là các bạn hiểu rồi, phải trái các bạn minh rồi, tâm các bạn tự thức. Nhưng mà khi bắt đầu thức thì các bạn dừng cho đó là sự thua lỗ. Khi thức các bạn mừng và để nắm sự thanh tịnh để đi tới. Nếu cho đó là thua lỗ, thì các bạn phải tự giam lấy mình, trở lại cảnh cũ không? Chúng ta ngựa hay không ăn cỏ cũ. Ngựa hay là chỉ có đi tới! Cho nên người tu không nuôi chấp mê! Phải tha thứ và thương yêu trong tinh thần xây dựng. Đừng đem cái trí ngu

muội của chính mình mà muốn đè bẹp người khác. Chuyện đó thiên cơ không cho phép. Kể cả con vi trùng, con dòi, con ốc nó cũng không chịu lệ thuộc, hưởng hồ gì chúng ta bắt người khác lệ thuộc chúng ta. Điều đó không đúng! Chúng ta phải minh bạch, phải sáng suốt, phải tận độ. *(còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Thiền giờ Chánh Tý

Bạn Đạo: Bạch Thầy, vậy cái giờ Tý là cái giờ quan trọng trong cái pháp môn thiền?

Đức Thầy: Là nó đem lại sự thông minh. Không phải là đối với những người thiền, mà những người làm chánh trị đồ này kia, kia nọ, cách mạng đồ, nửa đêm họ ngồi họ suy nghĩ, họ cũng lựa cái giờ “không 0 giờ” họ ngồi họ suy nghĩ, họ suy nghĩ ra được nhiều hơn. Giờ đó là chứng minh sự giao cảm của căn khôn vũ trụ, và nó đem lại sự thông minh thanh nhẹ cho con người.

Bạn Đạo: Thưa Thầy, nếu trong ngày mình thiền, ngoài giờ chánh Tý, thì có ích lợi gì không?

Đức Thầy: Không sao; ăn thua cái tâm và cái ý chí của mình thôi; không có hại. Nhưng mà những người, kêu bằng ăn nhiều đồ, này kia, kia nọ, phải lấy cái giờ chánh Tý nó mới giải cho nó. Bởi vậy, tìm ra một cái phương tiện để giúp đỡ con người, trong lúc nó động loạn, là nó ăn no quá rồi nó thiền, thiền không được lâu; mà muốn thiền lâu thì lấy cái giờ chánh Tý nó tốt hơn. Nhưng mà nhiều người làm được và nhiều người không làm được! Không làm được, họ làm những cái giờ nào mà họ thích làm; rồi lần lần họ sẽ trở về cái giờ chánh Tý. Mà giờ chánh Tý đem lại sự thông minh cho con người, hội tụ cái thần thức hơn; cho nên, những cái Thiếu Lâm Tự, này kia, kia nọ học võ, học nội công, họ cũng lựa giờ Tý họ ngồi thiền: nó dễ trụ hơn; nó dễ trụ tâm hơn.

(Vấn đạo Montreal 12/6/81)

• **LỊCH TRÌNH ĐẠI HỘI VÀ CÁC KHÓA SỐNG CHUNG NĂM 2026**

	Địa điểm	Thời gian
KHÓA SỐNG CHUNG DUYÊN LÀNH HỘI NGỘ TỨ THÔNG. (Houston)	TĐ TỨ THÔNG. 11804 ADEL RD Houston TX 77067. Nguyễn Loan: 281-704-2314	13,14,15/3/2026 HẾT CHỖ
KHÓA SỐNG CHUNG DUYÊN LÀNH ĐỨC QUỐC 2026 (Germany)	Relaxa Hotel-Lurgiallee 2 60439 Frankfurt am Main - Germany An Khuong Nguyen Tel: +4917647965995 Email: khuongthien01@t-online.de	14,15,16,17/5/2026
1. Khóa Niệm Phật - Tĩnh khẩu	Nhan Hoa Meditation Center 4514 Gold Ridge Ln SW Olympia, WA 98512	Ngày 19-25 tháng 4 (Sun-Sat)
2. Khóa Tu Học Mùa Hè (Duyên Lành Hạnh Ngộ)	Nhan Hoa Meditation Center - T/V Nhân Hòa: 360-209-2112 - Vương T Phú: 206-359-2389 - Trần M Chánh: 206-612-4792 TvNhanHoa1986@gmail.com	Ngày 15-20 tháng 7 (Wed-Mon)
3. Khóa Niệm Phật Giỗ Đức Thầy	Nhan Hoa Meditation Center 4514 Gold Ridge Ln SW Olympia, WA 98512	Ngày 13-19 tháng 9 (Sun-Sat) (Giỗ Đức Thầy LSH 5 tháng 8 AL - Dâng bông 15/9 DL)
ĐẠI HỘI VÔ VI QUỐC TẾ KỶ 42 “Hương Thanh Tự Đạt”	Mactan, Cebu, Philippines Shangri-La Mactan-Cebu Resort https://www.phaplyvovi.org/dai-hoi-vo-vi-quoc-te-2026	14–19/09/2026
Khóa Sống Chung Tháng 5,2026 5 ngày	Thiền viên Vĩ Kiên Tel (925) 289-6267.	26/05/26 -30/05/26
Khóa Sống Chung Tháng 7,2026 5 ngày	Thiền viên Vĩ Kiên Tel (925) 289-6267.	21/07/26 - 25/07/26
Khóa Sống Chung Tháng 9,2026 5 ngày	Thiền viên Vĩ Kiên Tel (925) 289-6267.	22/09/26 - 26/09/26

THƯ TỪ LAI VĂNG

7L.09.05.97

g ngày 24 - 12 - 1996

- Đức ông tâm kính mến !

Con tên là : V. G. H. năm nay 30 t

Con đã từng thấy Đức ông qua bằng video và
được nghe tiếng chuông ngân những chùa bao
giờ được như thấy thật sự, mà con cũng cảm
thấy rất quý mến bằng tấm lòng thành thật
của con

Con thấy pháp này cũng được ~~united~~ trước gian
khó khăn với nam, con cảm thấy có thiếu quả, tại
vì như hình của con cũng giống đi phần nào
sau mỗi lần hành và lễ lễ cũng có phần gia
tăng. Trong thời gian trước con rất thiện pháp
nhưng không theo được vì gia đình đã dùng áp
liều với con và sau đó con lại bị tai nạn về
ở quá nặng, đến nay con đã bị tật ở chân
và có tai rai bên hông. Nhiều lúc con nghĩ
báo số con quá bất hạnh nhưng con nghĩ đã
chắc tiếp trước con đã gây quá nhiều tội lỗi
nên bây giờ phải gánh chịu đau khổ. Không
đảm thối vãn với con sẽ càng cố gắng chấp
nhận số phận nhiều hơn

(286)

đối với con hãy giữ lại con phải cố gắng
hàng nhiều hơn nữa, mặc dù sức khỏe con
còn hơi yếu, nếu tâm việc hoặc hành pháp cũng
thừa thêm ban bè, nhưng nếu có lòng kiên quyết
từ mọi trở ngại sức sẽ vượt qua được phải
thông ông

(287)

Cố gắng con với tâm dũng mãnh, con
cần chú ý cho được ông cảm được đôi khi sức
khỏe để sống thêm với tâm con sức

con

A.

ml

Montréal, ngày 9 tháng 5 năm 1997

A con,

Ông Tám vui nhận được thư con và biết con dần dần chịu tu thiền.

Người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí phải thực hành, Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định đứng đắn thì mới khai mở được khối óc và tâm thức của chính mình. Nếu tu ỷ lại, nhờ đỡ thì không cần tu Vô Vi. Tu Vô Vi là phải khai thực triển chính mình và không ỷ lại bất cứ ai, thực hành lấy nguyên khí của Trời Đất khai sáng tâm thức của chính mình. Trời, Đất, người, con là con người đại diện Trời Đất, trong cơ tạng con có tim gan tì phế thận, kim mộc thủy hỏa thổ, có ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang hòa hợp với càn khôn vũ trụ. Mỗi đêm con Soi Hồn, ý nguyện tập trung ba báu linh tinh khí thần, tinh hóa khí, khí hóa thần, thần hườn hư. Khí tinh trụ, hòa hợp với tinh ba của vũ trụ là con có cơ hội tiến hóa đi lên thay vì ngưng lặn tại thế gian, chuốt lấy sự đau khổ và không giải quyết được.

Cố gắng tu đi, cố gắng sửa đi, ngày ngày đêm đêm làm như vậy sẽ có kết quả tốt. Thể xác của con không phải một ngày một đêm mà có thể làm được đâu! Nó qua nhiều năm nhiều kiếp mới hình thành con người duyên dáng tại thế gian, và làm người ôm xác phàm phải có nghiệp lực. Ngày hôm nay con có duyên may gặp được pháp mà tu thì con giải quyết được một phần trước có thể xâm chiếm khối óc và cơ tạng của chính con tức là pháp khứ trước lưu thanh, đem lại sự thanh bình cho chính nó qua nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật. Phải liên tục niệm như vậy, niệm, thường niệm, vô biệt niệm con mới cảm thức được giá trị của nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật để khai triển tâm thức của chính con và dần tiến phần tâm linh tiến hóa thay vì ngưng lặn ở thế gian trong đau khổ.

Chúc con vui tiến.

Quý thương.

Lương Sĩ Hằng.

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 12, 22-03-2026

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiện tuần này:
Băng Thiện Chung Đại Hội Duyên Lành Tận Độ:

Nguyễn Lý Tận Độ

https://youtu.be/qoZQ8k_pcd8?si=XTGf5Mw3NAow9XW-

Để có thể nghe trọn vẹn Lời Đức Thầy giảng mà không bị quảng cáo nhảy vô thì Quý Vị nhấn Pause rồi nhấn vô đường link màu xanh sau chữ voviaudio.

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:
Xin giới thiệu tới Quý Vị YouTube mới của Quý Cứu Khổ Ban Vui (CKBV) với rất nhiều video ngắn như là tường trình tới Quý Vị Ân Nhân như sau: Xây nhà tình thương, Tặng xe lăn, Tặng giếng nước ngọt, Giúp người nghèo không tiền trị bệnh, Tặng học bổng, v.v..
Nhân đây cũng xin Quý Vị Subscribe và khi coi cho một Like để có thể truyền tải tới nhiều người được coi. Xin cảm ơn Ban CKBV

<https://www.youtube.com/@Cuukhobanvui/playlists>

3-2026 - Tiếp sức mưu sinh - Tặng xe lắc đi bán vé số
<https://youtu.be/w4wNrdXhTOY?si=NzKyhppZUGIOEHrW>

03-2026 Hỗ trợ nội trú Vinh Nguyên ở làng phong Đak Kia Kontum
<https://youtu.be/p2ifk1AqvyU?si=r5F9YTJCC2yLmd2i>

03-2026 cho 6 cái hòm cho người nghèo chết không hòm chôn ở Kontum
<https://youtu.be/pU2AKqbBEIk?si=iyGRYolXo25yl7VJ>

03-2026 Hoàn thành 2 máy nước nóng năng lượng mặt trời cho các em ở Mái Ấm Thiên Ân
<https://youtu.be/Anl1CUf9Pns?si=EPR6jv9kRE9SRyWO>

03-2026 Bạn đạo Úc châu giúp bữa ăn dinh dưỡng cho 144 bệnh nhân phong ở Qui Hoà - Qui Nhơn
<https://youtu.be/ZLJj0LehF5I?si=DxURboqGn0sAHENL>

03-2026 Giúp 2 máy nước nóng năng lượng mặt trời cho Mái Ấm Thiên Ân ở Pleiku
<https://youtu.be/as8vdovQjI?si=u3jh6siom2XMRhbS>

03-2026 Phát 500kg gạo cho những gia đình hết gạo ở vùng núi Tây Bắc
https://youtu.be/asTSnxC_tKQ?si=HsuoRzJ4566gai1k

03-2026 Giúp bữa ăn ngày thứ 5 cho bệnh nhân trại phong Quy Hoà ở Quy Nhơn
<https://youtu.be/C6vW0ZQDsh4?si=F37qJbXK751jW7vC>

03-2026 Tiếp tục giúp hòm gia đình nghèo không tiền mua tại Tây Bắc và Kontum
<https://youtu.be/BwDT05ghQJA?si=y6VFGfMICUuhIG8U>

03-2026 Những em bị bỏ rơi cổng chùa Bửu Trì CT năm nào nay đã thành công nhiều em
<https://youtu.be/pSLttyAZY8g?si=AGUWDHBtD1BkaxDT>

**Xin giới thiệu thêm Mục Thư Từ Lai Vãng với những lá thư tới và Đức Thầy trả lời.
Đọc mà cảm động cũng như học rất nhiều lời Chơn Lý. Kính mời.**

**Thư Từ Lai Vãng 52, 53, 54, 55 - Khả năng của loài người là vô cùng mà không chịu
tự tìm là không được hưởng**
<https://youtu.be/9iAWT89Q6ho?si=WLIDdm4MIx3gybKk>

MỤC BÉ TÁM bàn bạc cùng các bạn khắp Năm Châu –Mục Bé Tám **Cuốn 108** câu
3243 tới 3273 - Tháng 1 năm 1999. Chúng tôi có đề Timestamp để Quý Vị có thể tìm lại
những câu nhập tâm mà muốn coi lại nhiều lần. Xin nhấn vô chữ ...more sẽ ra.
<https://youtu.be/MkjavNu36AQ?si=qIsVyGJWMUxf68m>

**Tuần Báo Phát Triển Điển Nặng số 1602 - Nguyên khí của Trời Đất giúp ích gì cho
nhân loại?**

<https://youtu.be/rfbxU87gqd4?si=w3CFq47IIS3oEqZR>

Phần 1 Lễ khai mạc và phóng sự Đại hội Duyên Lành Tận Độ sáng 23-09-2025

<https://youtu.be/CY1myENZlwo?si=2BZ-YhRW8n9vxSj9>

**Kính mời quý vị thưởng thức hình do anh Phương Nguyễn chụp Khóa Sống Chung
Duyên Lành Hội Tụ tại Thiền Đường Tứ Thông Houston Texas**

<https://photos.app.goo.gl/WuDnNj9Coj2KbHgg9>

Ban video kính mời

Hồi Ký về KSC <<Tình Trời Siêu Diệu>>

Du Thuyền Hawai'i 2025 (Tuyển Tập 1)

Sau khi tiễn những bạn đạo cuối cùng của KSC ra phi trường, tôi mới thật

sự cảm nhận được rằng KSC Hawai'i 2025 đã khép lại. Những ngày bận rộn với bao lo toan và áp lực giờ đây đã qua, nhưng lòng tôi vẫn chưa thể nghỉ ngơi. Dư âm của Khóa Sống Chung vẫn còn đọng lại đâu đó... trong ánh mắt, nụ cười của những bạn đạo, trong những tối Thiền Chung và trong những buổi tu học đầy ý nghĩa. Có một điều gì đó thôi thúc tôi ngồi lại, lắng đọng tâm tư để nhớ về <<Bảy Ngày Siêu Diệu>> giữa Biển Trời bao la. Đó là những ngày tôi được sống trọn vẹn trong tình Đạo, trong niềm tin và sự nâng đỡ vô hình của Thượng Đế, của Bề Trên, của Đức Tổ Sư và Đức Thầy. Mỗi khoảnh khắc đều như một mảnh ghép nhiệm màu, gom góp lại tạo nên một bức tranh tuyệt đẹp mà tôi sẽ nhớ mãi. Vì sợ thời gian sẽ khiến những cảm xúc ấy phai mờ, tôi xin ghi lại đây như một hồi ký ngắn để mỗi lần đọc lại, trái tim tôi vẫn còn nghe lại tiếng sóng biển của những ngày siêu diệu ấy.

Khi nhiều bạn đạo tham dự KSC lần thứ hai, và đặc biệt là người đã sinh ra tôi, mong muốn tôi đứng ra tổ chức KSC trên chính du thuyền mà Đức Thầy và cùng hơn một ngàn bạn đạo đã tham dự vào năm 2004, lòng tôi thật sự bối rối! Điều khiến tôi lo nhất là sức khỏe! Tôi vốn rất dễ bị say sóng vì hầu như mỗi lần Đại hội tổ chức trên tàu, tôi đều bị sóng nhồi đến mệt cả người. Nghĩ đến bảy ngày lênh đênh trên biển, tôi tự

hỏi, <<Liệu mình có đủ sức để giúp đỡ bạn đạo khi chính mình còn phải chống chọi với những cơn sóng biển?>> Lý do thứ hai là tôi chưa từng có kinh nghiệm tổ chức KSC trên du thuyền nên chắc chắn sẽ gặp rất nhiều khó khăn. Và lý do thứ ba khiến tôi phải lo nghĩ nhiều là nếu ở mỗi hòn đảo mà tàu ghé qua, các bạn đạo sẽ tham quan tự túc, nếu chẳng may có bạn đạo nào bị thất lạc, tôi sẽ xoay sở thế nào đây?

Trong những ngày trần trở, tôi lại nhớ đến lời Đức Thầy đã nói với các Hội Trưởng tại Đại Hội Viễn Tiến 2008. Đức Thầy có nói là khi gặp chuyện khó khăn mà mình không giải quyết được thì hãy nghĩ đến Thượng Đế, nghĩ đến Đức Thầy thì mọi chuyện khó khăn sẽ được giải quyết. Tôi đã làm theo lời Thầy dạy. Thêm nữa, trong một lần nghe băng giảng, tôi đã bắt được câu nói của Đức Thầy <<**...Người tu Vô Vi phải dẫn thân phục vụ, không sợ bất cứ trở lực nào xảy đến...**>> Câu nói của Đức Thầy như nhắc nhở tôi rằng thử thách đến không phải để mình tránh né, mà để mình bước tiếp, biết vượt qua chính mình! Tôi hiểu rằng đã đến lúc tôi phải dẹp bỏ sự yếu đuối của mình, mạnh mẽ đón nhận cơ hội để được rèn luyện bản thân, và cơ hội mà Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy đã sắp đặt và thử thách tôi. Chính vì vậy, KSC Hawai'i lần thứ ba được tổ chức trên chiếc du thuyền <<Pride of America>> đầy kỷ niệm.

Khi đã quyết định tổ chức KSC trên tàu, tôi bắt tay ngay vào việc chuẩn bị. Việc đầu tiên là phải kiếm tiền đặt cọc cho các phòng ngủ trên tàu. Vào mùa hè năm 2023, tôi may mắn được chọn làm việc tại trường đại học Washington State và họ đã trả cho tôi \$6,000. Đây chính là số tiền tôi dành để đặt cọc cho 30 phòng ngủ phục vụ cho KSC. Bây giờ ngồi suy nghĩ lại, tôi mới nhận ra rằng tất cả không chỉ nhờ vào nỗ lực của riêng mình. Có rất nhiều người đã đăng ký, sao trường Đại Học Washington State lại chọn tôi? Phải chăng đó là sự sắp đặt của Bề Trên để tạo cơ hội cho KSC Hawai'i 2025 trên du thuyền trở thành hiện thực? Với suy nghĩ ấy khiến lòng tôi càng thêm vững tin và tôi cũng vô cùng biết ơn về món quà mà Bề Trên và Tổ, Thầy đã ban tặng.

Từ khi có trong tay khoản tiền đặt cọc đầu tiên, mọi việc dường như bắt đầu chuyển động. Việc kế tiếp và cũng quan trọng không kém là phải tìm cho được một phòng họp đủ lớn cho bảy ngày sinh hoạt trên tàu. Cô đại diện hãng tàu gửi cho tôi đường link để đăng ký phòng họp. Thật ra, thủ tục này không quá phức tạp, chỉ cần đặt

từ mười phòng ngủ trở lên là tôi có quyền đăng ký phòng họp trực tuyến, miễn là khéo chọn khung giờ để tránh trùng lắp với các chương trình giải trí trên tàu. Điều làm tôi bất ngờ nhất chính là mọi việc diễn ra vô cùng suôn sẻ và dễ dàng. Chỉ sau vài email trao đổi, hãng tàu đồng ý cho phòng họp lớn nhất trên tàu, một không gian thật rộng rãi và sang trọng để chào đón <<Đại Gia Đình Vô Vi>> đến tham dự KSC 2025.

Tôi xin kể thêm về sự vi diệu liên quan đến phòng họp. Trước ngày khởi hành, hãng tàu gọi cho tôi và cho biết rằng chúng tôi phải trả thêm chi phí cho Ban Kỹ Thuật phụ trách phần âm thanh, ánh sáng và trang trí sân khấu. Họ yêu cầu mỗi nhân viên phải được trả \$50 cho mỗi giờ phục vụ trong suốt khung giờ sinh hoạt trong vòng 7 ngày. Lúc đó, tôi thật sự lo lắng vì nếu như thế thì mỗi buổi sinh hoạt tôi phải trả thêm ít nhất là \$1,000, và mỗi ngày tôi phải trả thêm ít nhất là \$2,000. Tuy nhiên, sau khi xem lại hợp đồng, tôi không hề thấy họ ghi bất kỳ khoản phụ thu nào như vậy! Và tôi đã gọi lại hãng tàu để điều đình. Kết quả là họ phải nhượng bộ và chấp nhận tất cả những phí tổn mà họ đã... quên ghi trong hợp đồng. Nhờ vậy, KSC Hawai'i 2025 được phục vụ bởi một Ban Kỹ Thuật chuyên nghiệp, lo trọn vẹn âm thanh, ánh sáng và sân khấu mà không cần phải tốn thêm một đồng nào cả. Nếu không nhờ sự giúp đỡ âm thầm của Bề Trên cùng Tổ Thầy, có lẽ sau KSC tôi sẽ phải <<méo mặt>> về khoản chi phí to lớn này.

Tôi cũng không quên nhắc đến việc hãng tàu đã nâng cấp tất cả các phòng ngủ của bạn đạo lên loại phòng ngủ có cửa sổ hoặc balcon riêng mà không một ai phải trả thêm tiền. Khi nhận được tin này, tôi rất vui mừng và càng thấy rõ sự ân ban của Bề Trên đang âm thầm chăm lo cho các bạn đạo tham dự từ chỗ nghỉ ngơi sang trọng cho đến phòng họp khang trang và rộng rãi. Giờ đây, khi ngồi viết lại những dòng chữ này, tôi rất biết ơn các Đấng Toàn Năng về sự sắp xếp nhiệm màu này. Tôi cũng vô cùng biết ơn tất cả các bạn đạo tham dự đã không do dự hay đổi ý dù lệ phí năm nay hơi cao hơn những năm trước. Chính nhờ sự thành tâm ấy mà mọi người đã nhận được sự ban thưởng bất ngờ vào giờ chót, một món quà quý mà chính tôi cũng không thể tưởng tượng được! Và rồi, cuối cùng ngày khởi hành của chuyến hải trình đã đến. Nhiều bạn đạo đã đến Hawai'i sớm hơn để tránh trường hợp máy bay bị chậm hay bị hủy. Ba bạn

đạo Pháp và một bạn đạo ở Atlanta đã đến Hawai'i trước một tuần để tận hưởng nắng ấm của miền Nhiệt Đới, tắm biển và nghỉ ngơi thật đầy đủ trước khi xuống tàu.

Xin được điểm qua thành phần tham dự KSC lần này. Đây là lần đầu tiên bạn đạo Úc châu tham dự KSC ở Hawai'i, mà vui nhất là hầu như những thành viên trong Ban Tổ Chức KSC ở Úc châu có mặt. Sự tham gia đông đủ của bạn đạo Úc châu là do sự vận động không mệt mỏi của dì Phấm, người đã hết lòng hô hào và rủ rê để cuối cùng con số bạn đạo Úc châu tham dự lên đến 10 người. Bên cạnh những gương mặt thân quen như dì Sương, dì Phấm, cô Dung, cô Mai, HAHVV Hawai'i cũng chào đón những gương mặt ít xuất hiện ở Đại Hội như cô Liên, Nhung, và vợ chồng anh Minh Xu. Riêng anh Minh đã tặng HAHVV Hawai'i một dàn máy Yamaha có đầy đủ loa, amplifier và microphone. Anh chị đã không ngại đường xa, mang toàn bộ thiết bị từ Úc châu sang, rồi lại cẩn thận mang tất cả dàn máy lên tàu để sẵn sàng phục vụ. Thật ra, lần này dàn loa ấy không có dịp sử dụng, nhưng sự có mặt của anh đã giúp KSC có được âm thanh tốt nhất mỗi khi nghe tiếng Đức Thầy niệm Phật hay nghe băng giảng. Tôi học được ở anh Minh sự chịu khó, tinh thần phục vụ tận tâm, tận lực với công việc, và nhất là sự can trọng trong từng công việc được giao phó. Những đức tính ấy đã góp phần tạo nên sự chuẩn bị chu đáo và nghiêm túc cho KSC 2025.

Những gương mặt thân quen đã đồng hành trọn vẹn cả ba kỳ tổ chức KSC ở Hawai'i là gia đình anh Tươi Sáng và chị Lý Trinh ở Nam California cùng anh Bùi Thanh Dũng đến từ Bỉ quốc. Các anh chị luôn chung tay giúp đỡ mỗi khi có việc cần, không quản ngại thời gian hay công sức. Ví dụ như anh Sáng và chị Hồng đã giúp đỡ Hội trong việc vận chuyển. Và cũng chính anh Sáng cũng là người duy nhất đảm nhận toàn bộ phần ghi hình cho KSC lần này bởi vì hai chị em Anh Thư và An Nhiên đều không thể tham dự được. Riêng anh Tươi, anh đã dành rất nhiều thời gian để nghiên cứu rất kỹ về phương pháp Niệm Phật với mong muốn giúp bạn đạo hiểu rõ hơn, niệm đúng hơn để mang lại nhiều hiệu quả hơn. Nhắc đến bạn đạo ở Nam California, không thể không nói đến một tu sinh ở Thiền Viện Vĩ Kiên, đó là cô Bích. Cô Bích là một trong những người đăng ký tham dự KSC từ những ngày đầu tiên. Mặc dù những bạn đạo dự định ở chung phòng cùng cô đổi ý không đi vì tình trạng sức khỏe, nhưng với ý chí

cương quyết, cô Bích vẫn quyết định tham dự và có mặt tại KSC. Không những thế, cô đã chia sẻ về kinh nghiệm tu học góp phần làm phong phú thêm không khí của những buổi sinh hoạt ở KSC.

Một gương mặt thân quen khác mà tôi rất quý sự âm thầm phục vụ của anh. Đó là anh Phương Nguyễn ở San Jose. Anh là chủ nhân của cả ngàn tấm ảnh đẹp từ những kỳ Đại Hội và các Khóa Sống Chung trước đây. Lần thứ ba trở lại, anh đã mang thêm ba thành viên quan trọng trong gia đình anh, nhưng tinh thần làm việc của anh vẫn hăng say và tận tâm như thuở ban đầu. Tôi thường bắt gặp anh lặng lẽ đi vòng quanh phòng họp, phòng ăn, trong các cuộc tham quan kỳ thú để ghi lại những khoảnh khắc đáng quý! Tôi cũng không quên nhắc đến cô bạn cùng tuổi nhưng đã hỗ trợ tôi rất nhiều trong việc sắp xếp chương trình, và chuẩn bị tài liệu cho KSC. Đó là Phương Quỳnh ở Minnesota. Tôi hay đùa và gọi Quỳnh là <<con gà chiến>> vì mỗi lần được giao việc là Quỳnh làm tới nơi tới chốn, và không bao giờ than phiền gì cả. Có lẽ vì thế mà tôi đã cột chặt Quỳnh với KSC ở Hawai'i.

Một nhân vật rất ít xuất hiện trong các kỳ Đại Hội, nhưng lại bất ngờ có mặt tại KSC Hawai'i năm 2025, đó chính là vợ chồng anh John, con bác Được mà tôi hay thân mật gọi là <<Anh Ba, chị Ba>>. Nhờ sự có mặt của anh Ba chị Ba đã lôi kéo thêm hai cô em gái là chị Cúc và chị Hương cũng quyết định tham dự Khóa. Ban đầu, mấy anh chị có nói với tôi đây là một cuộc họp mặt gia đình trên tàu. Bây giờ ngồi suy nghĩ lại, tôi tin rằng sự xuất hiện của bốn anh chị không phải là ngẫu nhiên. Tất cả như được Bề Trên cùng Tổ, Thầy sắp xếp một cách tinh tế để gửi họ đến đúng nơi, đúng lúc, đúng chỗ để chung tay hoàn thành những công việc mà một mình tôi khó có thể gánh vác trọn vẹn. Sự có mặt của họ rất cần thiết để cùng tôi hoàn thành tốt một cuộc hội ngộ tâm linh trọn vẹn và đầy ý nghĩa.

-0-0-0-0-0-0-

Khi vừa đặt chân đến bến tàu, lòng tôi bỗng dâng lên một cảm giác bồi hồi

khó tả. Biết bao kỷ niệm thân thương của chuyến hải trình năm nào cùng Đức Thầy

và các bạn đạo lại ủa về không dứt. Tôi vẫn còn nhớ rất rõ hình ảnh bạn đạo nối đuôi nhau thành một hàng dài, kiên nhẫn chờ để hoàn tất thủ tục lên tàu. Ngày đó, quang cảnh bến tàu thật ồn ào và lộn xộn, giống hệt như cảnh bà con đón xe đò về quê ăn Tết. Khó khăn càng gia tăng khi đúng ngày tàu rời cảng Honolulu, nhân viên hãng tàu lại đình công, khiến mọi thủ tục trở nên chậm chạp. Bạn đạo đều phải đợi chờ rất lâu mới có thể đặt chân lên tàu.

Hơn hai mươi năm trở lại, mọi thứ đã hoàn toàn đổi khác. Ngay từ lúc bước xuống xe, sự chỉnh chu đã thể hiện rất rõ. Các nhân viên porter đã đứng sẵn niềm nở chào đón và nhanh chóng giúp đỡ bạn đạo mang hành lý xuống. Bạn đạo chỉ cần cho họ biết số phòng mình ở trên tàu, phần còn lại từ việc phân loại hành lý theo từng khu vực đến việc vận chuyển hành lý lên tận phòng, đều được nhân viên lo liệu hết.

Một thay đổi đáng kể khác là việc hãng tàu áp dụng hệ thống khung giờ lên tàu cụ thể cho mỗi hành khách để tránh tình trạng hành khách chờ đợi và chen lấn như 20 năm trước. Nhóm bạn đạo Vô Vi may mắn được xếp vào khung giờ ưu tiên lúc 10 giờ sáng, khung giờ sớm nhất trong ngày. Các hành khách còn lại đăng ký trực tuyến từ 11:30 sáng. Hễ ai đăng ký sớm thì được chọn khung giờ sớm. Nếu khung giờ đó đã kín, hành khách sẽ được xếp vào khung giờ tiếp theo, và cứ như thế tiếp tục cho đến 5:00 giờ chiều cùng ngày. Điều làm tôi bất ngờ nhất là toàn bộ quá trình từ khi điền đơn, chụp hình làm thẻ phòng đến khi chính thức bước lên boong tàu chỉ mất vồn vẹn 15 đến 20 phút. Nhờ sự nhanh chóng này, Quỳnh và tôi đã thay phiên nhau liên tục di chuyển từ bến tàu lên boong tàu để giúp đỡ bạn đạo. Chúng tôi giúp bạn đạo điền đơn, thông dịch các thủ tục và dẫn đường tìm nhà hàng trên tàu để bạn đạo dùng cơm trưa. Và cứ thế, hai đứa tiếp tục chạy lên, chạy xuống tàu đến khi tất cả những bạn đạo lớn tuổi và không biết tiếng Anh đã có mặt đầy đủ trên tàu, hai đứa mới tìm đến nhà hàng để dùng bữa trưa.

Người xưa có câu, <<Tên gọi hay vận theo số mệnh của mình>> và câu nói đó hoàn toàn đúng đối với hai chị Cúc và Hương ở KSC năm nay! Khi tiệm hoa gọi điện thoại báo rằng đơn đặt hàng đã đến bến tàu và cần người xuống nhận. Tôi cứ đinh ninh rằng ba bình hoa kích thước chắc cũng vừa phải, nên tôi nghĩ chỉ cần rủ chị Cúc đi cùng là cả hai có thể mang hoa lên tàu dễ dàng. Khi xuống bến tàu để

nhận hoa thì tôi...ĐỨNG HÌNH. Trước mắt tôi là ba bình hoa trắng được cắm rất đẹp và bắt mắt khiến bất kỳ hành khách nào đi qua cũng phải ngoái lại nhìn và nói vài câu để khen về vẻ đẹp của cách cắm hoa. Còn tôi thì không thể tưởng tượng được kích thích của ba bình hoa lại...TO đến thế! Nhìn thấy vẻ mặt lo lắng của tôi, chị Cúc lập tức bảo, <<Đề chị lo cho!>> Và chị Cúc đã nhanh chóng gọi thêm anh Ba, chị Ba cùng với cô em gái là chị Hương xuống giúp đỡ. Từ phút giây ấy, hành trình <<Chăm Sóc Hoa>> của hai chị chính thức bắt đầu.

Nhìn vào danh sách các loài hoa được chọn để chưng lên Bàn Thiêng năm nay, tôi nhận thấy một sự trùng hợp thật thú vị! Nào là Hoa Lan, Cẩm Chướng, Cúc Đại Đóa, Cúc Đồng Tiền, và cả Hoa Hồng đều góp mặt...Và hai loài hoa chiếm ưu thế nhất đó chính là Hoa Cúc và Hoa Hồng. Xin bật mí cho bạn đạo biết thêm là tên tiếng Anh của chị Cúc chính là <<Rose>>. Dường như <<tên gọi>> của chị đã sắp đặt <<vận mệnh>> cho chị, nên phần thưởng <<Chăm Sóc Hoa>> đã thuộc về chị Cúc. Chị Hương ở cùng phòng nên cũng được hưởng lây phần thưởng như chị gái mình, đúng như câu nói, <<Có Phước Cùng Hưởng> vậy thôi! Nhớ lại KSC vào năm 2023, phần thưởng <<Chăm Sóc Hoa>> đã rơi vào tay tôi, đơn giản chỉ vì... không có bạn đạo nữ nào mang tên Lan, hay Cúc. Nhờ sự có mặt của hoa Cẩm Tú Cầu trên Bàn Thiêng, nên tôi mới bất ngờ được may mắn đó! Nói cho vui vậy thôi chứ thật ra suốt ba KSC vừa qua, chị Ánh Hồng đều tham dự đầy đủ và Hoa Hồng lần nào cũng hiện diện trên Bàn Thiêng. Nhưng chị Hồng chưa bao giờ nhận nhiệm vụ <<Chăm Sóc Hoa>> cả. Do đó, phần thưởng <<Chăm Sóc Hoa>> nêu ra ở đây chỉ với mục đích giúp cho bài hồi ký của tôi được nhiều màu sắc hơn!!!

Để giữ cho hoa được tươi suốt bảy ngày, hai chị đã biến phòng ngủ của mình thành tủ lạnh... bất đắc dĩ. Hai chị đã điều chỉnh nhiệt độ trong phòng xuống mức thấp nhất. Ban đêm lạnh quá, hai chị phải xin thêm nhiều chăn ấm để quấn kín mít khắp người, chỉ chừa ra đúng hai lỗ mũi để thở và cứ thế cho đến hết ngày Bế Mạc. Không chỉ biến căn phòng ngủ có hơi lạnh của miền Bắc Cực, hai chị còn đều đặn châm và tưới nước mỗi ngày hai lần, nâng niu, chăm chút từng cánh hoa để chúng vẫn giữ nguyên hình dáng và vẻ đẹp tươi tắn như lúc mới lên tàu. Trước giờ họp,

ngày hai lần, hai chị cùng với sự trợ giúp của Anh Ba và Chị Ba đã cẩn thận mang hoa xuống phòng họp. Nhờ sự chăm sóc tận tình của bốn anh chị mà ba bình hoa đã <<Sống Chung>> trọn vẹn bảy ngày cùng với bạn đạo, chiếm giữ vị trí trang nghiêm trên Bàn Thiêng, và đã giúp cho KSC Hawai'i thực hiện đúng nghi thức của Vô Vi trong suốt thời gian mở Khóa.

Xin kể thêm là hành trình <<Chăm Sóc Hoa>> của hai chị Cúc và chị Hương cũng gặp sự hiểu lầm do tánh tò mò của anh dọn phòng. Thật là ngẫu nhiên khi phòng của hai chị lại ở sát bên phòng của hai bạn đạo nam. Nhiều lần nhìn thấy các anh chị mặc đồ trắng... rất lịch sự, nói cười thân mật, và nhất là ba bình hoa trắng to lớn cùng với cách trang trí thật đẹp được cất giữ cẩn thận trong phòng của hai chị Cúc Hương nên anh ta nghĩ rằng một phòng là của cô dâu và phòng kế bên là của chú rể. Sự hiểu lầm càng lên cao khi anh dọn phòng lại chọn đặt câu hỏi với phòng của hai bạn đạo nam trước tiên. Với vốn liếng tiếng Anh không thông thạo cho lắm, hai anh cứ nghe chữ <<wedding>> được lặp đi lặp lại nhiều lần. Tôi không biết hai anh bạn đạo có trả lời <<YES>> trước những câu hỏi tò mò của anh dọn phòng hay không !?! Khi anh dọn phòng đánh bạo sang hỏi thăm hai chị Cúc và chị Hương thì anh ta mới té ngửa ra là mấy anh chị đều là những bạn đạo hành chung pháp Thiên Vô Vi và ba bình hoa đó là dành cho Bàn Thiêng chứ không phải dành cho đám cưới của ai cả! Nhờ sự tò mò dễ thương của anh dọn phòng mà tôi nghĩ chắc bốn bạn đạo trong câu chuyện kể này có thêm một kỷ niệm tức cười ở KSC. Và tôi, cũng xin mượn chi tiết đó để ghi lại, để giúp cho bài hồi ký của mình thêm phần sống động!

Khác hẳn so với hai kỳ KSC vừa qua, mỗi buổi họp của KSC 2025 là cuộc chạy đua nước rút 30 phút để chuẩn bị sân khấu. Đây là một thử thách lớn bởi vì trong khoảng thời gian ngắn ngủi ấy, chúng tôi phải đảm bảo từng chi tiết trang trí để đạt đến sự trang nghiêm tuyệt đối theo đúng nghi thức của Vô Vi. Quan trọng nhất là phải dựng lên một Bàn Thiêng hoàn hảo, với hai bình hoa trắng thanh thoát cùng mâm Ngũ Quả được đặt ngay ngắn ở giữa Bàn Thiêng. Tiếp theo đó là một backdrop với logo chứa đầy đủ tên của KSC cùng địa điểm và thời gian tổ chức. Điều then chốt nhất là hình ảnh logo phải truyền tải đầy đủ tinh hoa của bốn câu thơ

Đức Thầy đã viết, và bốn câu ấy chính là chủ đề và kim chỉ nam để soi sáng cho Khóa học.

Năm nay, HAHVV Hawai'i được chị Vũ Kim Xuân Thảo ở New Jersey gửi tặng logo sau nhiều lần thay đổi và chỉnh sửa kỹ lưỡng. Hình ảnh được chọn là cảnh một buổi sáng yên bình, mặt trời vươn lên không chói lóa từ mặt biển êm đềm. Đây cũng là mong muốn cho chuyến hải trình đi và về được thuận buồm xuôi gió. Những tia nắng nhẹ nhàng trải dài trên mặt biển chính là để nhắc nhở những ngày lênh đênh trên biển chúng ta sẽ được sự ôm ấp nâng niu vô tận của Trời và Biển. Nếu Tâm chúng ta lắng đọng, chúng ta sẽ cảm nhận được điều đó một cách rõ ràng như lời Đức Thầy đã từng nói, <<Biển cho lặng Minh Châu mới phát, Lòng cho riêng mới gọi là Thần>>. Và chỉ khi Tâm chúng ta không động, chúng ta mới cảm nhận được sự dịu dặt nâng đỡ Siêu Diệu của Tình Trời như bốn câu thơ sau đây:

Tình Trời Siêu Diệu dịu tâm thức

Cứu khổ ban vui tự vấn an

Cực điểm do Trời quy một mối

Tình Thương Thanh Tịnh vẫn vui bền

– Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

-0-0-0-0-0-

Một bạn đạo hỏi tôi, <<Tại sao con lại lấy tên KSC năm nay là Tình Trời

Siêu Diệu?>>, tôi đã trả lời rằng tôi mong muốn được tiếp nối tình thương hướng về Trời mà Đức Thầy đã khởi xướng hơn hai mươi năm trước khi Hawai'i được một lần duy nhất tổ chức Đại Hội trên du thuyền. Năm đó, chính Đức Thầy đã đặt tên là <<Tình Trời Tận Độ>>. Năm 2025, khi nhân duyên lại đưa tôi cùng bạn đạo tham dự KSC trở về giữa Biển Trời vô tận, tôi muốn lấy tên <<Tình Trời Siêu Diệu>> như một lời tri ân sâu sắc đối với tình thương Đức Thầy đã dành cho bạn đạo Hawai'i năm xưa. Đó cũng là lời nhắc nhở cho chính tôi và bạn đạo tham dự khi được hòa mình trong không gian Biển Trời vô tận, chúng tôi sẽ có thêm một lần nữa, để cảm nhận được tình thương vô lượng của Đấng Toàn Năng luôn luôn âm thầm dịu dặt những đứa con của Ngài trên con đường trở về nguồn cội.

Ngày tàu khởi hành cũng chính là ngày Sinh Nhật của dì Sương ở Úc Châu và chị Đào Võ ở Atlanta. Tôi được biết hãng tàu đã gửi quà trực tiếp đến phòng hai bạn đạo đó. Và <<Đại Gia Đình Vô Vi>> cũng đã dự định sẽ mừng Sinh Nhật của cả hai vào buổi ăn tối tại một nhà hàng sang trọng trên tàu. Một khởi đầu rất đẹp cho KSC năm nay! Nói đến đây, tôi lại muốn gửi lời cảm ơn đến chị Cúc và chị Hương. Như tôi đã chia sẻ ở phần 2 về nhiệm vụ <<Chăm Sóc Hoa >> của hai chị tại bến tàu trước giờ khởi hành, thì nhiệm vụ tiếp theo <<Chăm Sóc Bao Tử>> cho 50 bạn đạo cũng đến với hai chị một cách thật bất ngờ! Thật ra, phía sau nhiệm vụ mới này là vô số tình huống... nhưng đủ để thử thách TÌNH THƯƠNG và sự THANH TỊNH cho chính tôi. Tôi muốn ghi lại đây để vừa tự rút kinh nghiệm, vừa chia sẻ với bạn đạo về những khó khăn có thể phát sinh khi chỉ một việc làm của một cá nhân có thể ảnh hưởng đến hình ảnh và uy tín chung của cả nhóm.

Khi hãng tàu thông báo với tôi rằng họ hoàn toàn không nhận được yêu cầu đặt bàn cho 50 bạn đạo dùng bữa tối. Và tôi, lại một lần nữa rơi vào trạng thái... ĐỨNG HÌNH. Tôi vội vàng lục tìm những email cũ để chứng minh mình đã đặt chỗ từ nhiều tháng trước. Nhưng đúng lúc ấy, đúng lúc đầu sôi lửa bỏng đó thì điện thoại của tôi bị...MẤT SÓNG khiến mọi bằng chứng <<biến mất>> ngay trước mắt tôi. Đúng lúc đó, chị Cúc đã nhanh trí đặt câu hỏi rất thông minh để giải cứu cho tôi thoát ra khỏi tình trạng khó xử. Chị Cúc hỏi, <<Nếu bây giờ chúng tôi muốn đặt chỗ cho hết thấy 7 ngày để mọi người cùng nhau ăn tối có được không? >> Chỉ cần bấy nhiêu thôi cùng với vài câu hài hước của chị Hương đã phá tan bầu không khí ngột ngạt của buổi họp. Cô đại diện hãng tàu lập tức tìm giải pháp và kết quả là <<Đại Gia Đình Vô Vi>> được ưu ái có bàn ăn tối cố định mỗi buổi chiều bắt đầu lúc 5:00 giờ tại Skyline Restaurant, nhà hàng đẹp nhất trên tàu. Cô đại diện cũng không quên dặn dò rất kỹ lưỡng là nhà hàng chỉ giữ chỗ đến 5:15 mà thôi. Nếu không, bạn đạo phải dùng buffet ở tầng 12.

Sau buổi ăn tối, chúng tôi rủ nhau đi xem show diễn trên tàu. Riêng tôi, ngoài việc thưởng thức show cùng bạn đạo, tôi cũng muốn quan sát cách dàn dựng sân khấu, âm thanh, ánh sáng của những chương trình để thương lượng và yêu cầu

nhân viên kỹ thuật nhằm giúp cho chương trình sinh hoạt Vô Vi buổi tối cũng được sống động như thế! Quả thật, tôi bị choáng ngợp bởi màn hình LED lung linh. Cảnh trí hoành tráng ở phía sau sân khấu. Ánh đèn màu rực rỡ trên tấm màn nhung xanh dương đậm và âm thanh trầm ấm của người MC khiến tôi cứ liên tục cảm ơn sự ban chiếu của Bề Trên cùng Tổ Thầy đã dành cho bạn đạo. Vô Vi sẽ có một chỗ hợp hoành tráng như vậy. Khi màn giải trí trên tàu vừa xong, là đến phần họp mặt của nhóm Vô Vi. Ban đầu khi đặt chỗ, do tôi muốn bạn đạo có nhiều thời gian thiền hơn vào mỗi buổi tối Thiền Chung vì nguyên cả ngày, bạn đạo đi dã ngoại nên có thể bị mệt hơn. Do đó, ngồi thiền để charge điện của Ông Trời rất là quan trọng.

Buổi sáng ngày Khai Mạc cuối cùng đã đến! Các nghi thức tuần tự được diễn ra. Trước tiên là phần Rước Cờ, kế đến bài diễn văn khai mạc, và theo sau là lời ban huấn từ khai mạc từ Đức Thầy. Lần này, tôi được cô Liên ở Úc Châu đảm nhận phần Ngâm Thơ, tôi vui sướng lắm vì tôi đã có dịp nghe cô Liên hát và ngâm thơ, giọng cô hay tuyệt! Lời thơ của Đức Thầy được cô Liên chuyển đổi sang lời ngâm khiến tâm tôi thật rung động và thương cảm vô cùng về <<Tình Trời Siêu Diệu>>. Đáng lẽ là sau buổi lễ Khai Mạc và phần sinh hoạt buổi sáng, tôi, chị Hồng, chú Chiến và bốn anh bạn đạo sẽ làm tài xế kiêm hướng dẫn viên du lịch để đưa bạn đạo khám phá những thắng cảnh đẹp ở mỗi đảo mà tôi đã nghiên cứu và tìm hiểu rất kỹ. Tôi cũng đã tìm kiếm và liên lạc với nhiều công ty du lịch, nhưng khi họ nghe đến số lượng 50 người thì họ đều từ chối vì họ không có xe lớn hoặc không có đủ tài xế. Thêm vào đó, qua nhiều đêm thiếu ngủ trầm trọng, với nỗi lo lắng nếu tôi lái xe chở bạn đạo trong tình trạng tinh thần không ổn định liệu đầu óc tôi có đủ tỉnh táo để cầm lái và xử lý mọi tình huống bất ngờ không? Tôi lại hướng đến Tổ, Thầy và tôi biết tôi phải đưa ra quyết định, một là ở lại trên tàu, dốc toàn tâm toàn ý lo cho tốt những chương trình tu học, và hai là đi tham quan cùng bạn đạo rồi tới đâu hay tới đó? Và sau một đêm Thiền, tôi bỗng hiểu ra rằng, nếu tôi không chuẩn bị kỹ lưỡng và làm tốt các chương trình tu học ở KSC, tôi sẽ rất có lỗi rất rất nhiều với Bề Trên, với Đức Tổ Sư và Đức Thầy. Và hơn thế nữa, tôi đã phụ lòng tất cả mọi người vì có nhiều bạn đạo cho tôi biết họ mong muốn có những chương trình tu học thật hay để họ được học hỏi và

trao đổi, những cuộc đi dã ngoại chỉ là phụ và sẽ có người khác lo được, nhưng Chương Trình Tu Học thì không. Và tôi đã phải xin lỗi với tất cả bạn đạo về quyết định của mình là sẽ ở lại trên tàu để lo cho tốt phần tu học. Rất may, chú Chiến đã xung phong nhận lãnh trách nhiệm hướng dẫn bạn đạo đi dã ngoại thay thế tôi! Nhìn mọi người vui vẻ, cười nói rộn ràng, và hẹn gặp nhau ở tầng 4 để rời khỏi tàu, tôi cảm thấy vui! Tôi đã tranh thủ đi ngủ để lấy lại sức và để chuẩn bị kỹ lưỡng hơn nữa Chương Trình Tu Học cho những buổi họp sắp tới.

-0-0-0-0-0-0-

Sáng ngày khai mạc KSC 2025 cũng là lúc tàu cập bến ở cảng Kahului, trên đảo Maui. Nhờ sự hỗ trợ của kỹ thuật tân tiến đã giúp việc trang trí sân khấu trở nên đơn giản và nhẹ nhàng hơn rất nhiều. Tôi không cần dùng đến phông nền (backdrop) truyền thống để ghi dấu thời gian và địa điểm như những năm trước. Thay vào đó, chỉ cần một vài thao tác thiết kế trên máy vi tính là biểu tượng của KSC đã hiện lên rõ ràng và sắc nét hơn trên màn hình lớn rộng đặt phía sau Bàn Thiêng. Đặc biệt, trên podium với biểu tượng THIÊN ĐỊA NHÂN được tạo hình bằng hệ thống đèn LED lung linh, phối hợp với ánh sáng dịu dàng và đẹp mắt do đội ngũ Kỹ Thuật viên trên tàu điều chỉnh. Tất cả được kết hợp rất hài hòa để tạo nên một không gian sân khấu vừa ấm cúng, vừa trang nghiêm, khiến ai bước vào Hội Trường cũng cảm nhận được sự Thanh Tịnh và Thiêng Liêng hiếm có ấy!

Nghi thức buổi Lễ Khai Mạc được thực hiện theo đúng truyền thống của các Khóa Sống Chung trước đây. Sau phần rước cờ long trọng, Hội Trưởng Hawai'i đã đọc diễn văn khai mạc để gửi gắm trọn vẹn tâm tư tình cảm và lý do tổ chức KSC. Kế đến là lời Huấn Từ Khai Mạc quý giá từ Đức Thầy. Cả Hội Trường lắng đọng để chú ý đón nhận lời dạy của Đức Thầy. Những lời dạy này không chỉ là lời mở đầu, mà còn chính thức mở ra một Khóa Học hứa hẹn nhiều điều khai mở cho phần Hồn được học hỏi trong thanh tịnh và sáng suốt. Kế đến là phần giới thiệu bạn đạo tham dự. Tổng số ghi danh là 51 người, nhưng có đúng 50 bạn đạo đã có mặt bất chấp những trở ngại riêng

tư. Ngoài những bạn đạo đến từ Mỹ quốc, còn có bạn đạo Âu Châu và Úc Châu như tôi đã kể ở những phần trước. Đặc biệt lần này, chúng tôi chào đón bé Tiffany đến từ San Jose, bé đã mang theo sự hồn nhiên và hy vọng cho cộng đồng Vô Vi trong tương lai.

Phần nghi thức <<Đeo Vòng Hoa>> để bày tỏ sự thân thiện và lòng hiếu khách vẫn được duy trì. Đặc biệt tại KSC lần này, cô Hiền và chú Chiến đã dành tặng mỗi bạn đạo một vòng <<hạt kukui>>trang trọng. Đây là một biểu tượng rất quan trọng và sâu sắc trong văn hóa người dân Hawai'i. Vào thời cổ đại, người dân Hawai'i đã dùng dầu ép từ hạt Kukui để làm đèn thắp sáng, biến đêm tối thành ánh sáng. Do đó, từ <<Kukui>> trong tiếng Hawai'i mang ý nghĩa là <<Ánh Sáng và Sự Khai Sáng>> (Light and Enlightenment). Vì vậy, đeo vòng <<hạt Kukui>> cho mỗi bạn đạo chính là lời nhắc nhở dịu dàng là hãy gắng công mài dũa hạt kim cương bất hoại của chính mình để tìm thấy Ánh Sáng của Nội Tâm. Không khí Hội Trường càng trở nên náo nhiệt khi bạn đạo biết rằng ngoài việc nhận được 4 câu thơ ngẫu nhiên làm hành trang trên con đường tu học, mỗi bạn đạo còn được trao tặng một chiếc MỀ ĐAI (LOGO) BẰNG BẠC với mặt sau có khắc dòng chữ, <<KSC Hawai'i 2025>>. Một lần tôi nghe Đức Thầy dạy rằng, <<Cái Mề Đai là nhắc nhở chúng ta tu thiền hằng đêm. Nó hòa hợp với cả Càn Khôn Vũ Trụ dùng Nguyên Lý Nam Mô A Di Đà Phật để mở cho tới cùng, nhắc nhở chúng ta tu, có Tả, có Hữu đăng hoàng, khai triển TÂM THỨC>>. Một vài bạn đạo đã chia sẻ về sự màu nhiệm khi mang logo theo bên mình. Ví dụ như một bạn đạo bị tai nạn xe cộ, chiếc xe bị <<total lost>> (nghĩa là phải bỏ đi, không chạy hay sửa được nữa), nhưng bạn đạo ấy vẫn không bị xô xát nào. Hoặc có bạn đạo cảm nhận khi đeo tấm mề đai trong người, nó có uy lực vô cùng vì không một thế lực nào dám đến phá trong lúc ngồi thiền. Chính Đức Thầy đã kể lại rằng, <<...Cái này tôi đã có từ lâu mà tôi không phổ biến. Tôi cho những người đau khổ ở Việt Nam để tôi thử coi họ đeo có kết quả gì không? Nhưng mà họ rất kính trọng và họ đeo. Đeo rồi thì họ qua tất cả những tai nạn. Tới bây giờ họ đạt tới tốt hơn xưa nhiều tôi mới phổ biến. Chứ tôi không có tin đầu đầu, thực hành được kết quả tôi mới phổ biến cho người ta...>> Lời nói của Đức Thầy đã khẳng định giá trị Tâm Linh của chiếc Mề Đai, cùng với sự cẩn trọng và tình thương vô bờ bến của Đức Thầy khi trao món quà quý báu này đến tay những người đau khổ. Chương trình tu học buổi sáng được tiếp tục với

phần khai triển 4 câu thơ của <<Tình Trời Siêu Diệu>>. Rất nhiều ý kiến của bạn đạo đã chia sẻ rất sâu sắc về tình thương yêu của Đấng Toàn Năng đã ban bố cho chúng ta từ giây phút khắc mà chỉ khi nào thật sự Thanh Tịnh, phần Hồn mới cảm nhận được điều này. Ngoài ra, vị trí Trung Tâm Đỉnh Đầu là nơi thừa tiếp Thanh Điển ở Bên Trên cũng được bạn đạo nhắc đến. Và cuối cùng, khi Thanh Tịnh, chúng ta mới hiểu được tình thương vô cùng tận của Đấng Cha Lành luôn luôn ban bố tình thương cho Nhơn Loại. Nếu hiểu được điều này thì chúng ta phải xây dựng được Tình Thương và Đạo Đức trong mỗi con người chúng ta. Chương trình sinh hoạt buổi sáng được khép lại với nhiều suy nghĩ về bốn câu thơ ngỏ dùng làm đề tài của KSC năm nay. Sau khi giao nhiệm vụ dẫn dắt bạn đạo đi tour trên đảo Maui, tôi ở lại tàu để chuẩn bị thật tốt cho chương trình tu học buổi tối.

Chương trình tu học buổi tối được thay đổi bằng một trò chơi << Đoán Từ Ngữ Tâm Linh>> thông qua hình ảnh. Tôi vẫn nhớ Đức Thầy đã từng nói, <<Ngựa Hay Không Ăn Cỏ Cũ>> nên lời dạy này luôn thôi thúc tôi đi tìm cách sáng tạo, thay đổi các Chương Trình Tu Học để bạn đạo dễ hiểu và nhớ lâu hơn lời giảng dạy của Đức Thầy. Đáng lẽ Chương Trình này đáng lẽ đã được thực hiện ở Đại Hội <<Duyên Lành Tận Độ>>, nhưng đã bị một chị và bốn anh trong Ban Tổ Chức bác bỏ với lý do không phù hợp cho Đại Hội. Chính vì thế, tôi quyết tâm đưa vào KSC Hawai'i 2025, nhằm giúp bạn đạo tham dự thấu hiểu lời dạy của Đức Thầy qua cách thức hoàn toàn mới và sinh động! Trò chơi, <<Đoán Từ Ngữ Tâm Linh qua Hình Ảnh>> được thiết kế đầy tính tương tác như sau: bạn đạo trước tiên xem và nghe trước một đoạn video clip của Đức Thầy nói về phương pháp Niệm Phật. Sau đó, màn hình sẽ lần lượt sẽ có những hình ảnh ẩn chứa ý chính liên quan đến lời giảng của Đức Thầy. Không khí Hội Trường thật vui nhộn khi tinh thần học Đạo của bạn đạo quá hăng say đến mức 30 từ với vô số hình ảnh chuẩn bị vẫn không đủ cho chương trình buổi tối hôm đó! Sự thành công của cách học mới này đã được một bạn đạo chia sẻ rất chân thành, <<Ở những Đại Hội và KSC đã qua, tôi không nhớ mình đã học được những gì, tôi chỉ nhớ toàn chuyện thị phi mà thôi! Vậy mà ở KSC kỳ này, tôi đã nhớ nhiều thứ lắm, tôi nói thiệt đó!>> Xin cảm ơn lời nói chân thành và rất quý

của anh. Lời nhận xét của anh không chỉ là nguồn động viên, mà cũng là minh chứng cho thấy cách học mới này đã mang lại hiệu quả cao cho tất cả các bạn đạo tham dự.

Tôi xin kể lại một cuộc phiêu lưu đầy mạo hiểm cùng Đức Thầy mà tôi không thể nào quên trên đảo Maui cách đây hơn 20 năm trước! Tôi vẫn nhớ rất rõ Kahului là đích đến cuối cùng sau khi tàu đã lần lượt ghé qua đảo Kau'ai, Hilo và Kona vào năm 2004. Mỗi khi có chút thời gian trống giữa các buổi họp, tôi thường tranh thủ đến phòng Đức Thầy để hỏi thăm. Chiều hôm đó, sau chuyến du ngoạn ở Kona, tôi ghé qua phòng Đức Thầy như thường lệ. Tôi hỏi, <<*Hôm nay Thầy đi chơi có vui không?*>>, Đức Thầy trả lời, <<*Sóng đánh mạnh quá không tắm được !!!*>> Và Đức Thầy giơ hai cánh tay ra cho tôi xem như minh chứng cho lời mình nói. Tôi thấy có những vết đỏ bầm hằn in trên hai cánh tay của Thầy. Một câu nói bật ra thật nhanh từ cửa miệng tôi, <<*Vậy ngày mai con chở Thầy đi tắm biển chỗ sóng êm hơn nha Thầy!*>> Ngoài sức tưởng tượng của tôi, Đức Thầy khẽ gật đầu đồng ý! Sự ngạc nhiên pha lẫn niềm hạnh phúc ấm áp lan tràn khắp tâm hồn tôi.

9:00 giờ sáng hôm sau, cuộc phiêu lưu đầy lý thú của Đức Thầy và tôi chính thức bắt đầu. Chúng tôi rời tàu trong không gian yên ắng, tôi không thấy bóng dáng của một bạn đạo nào cả. Mẹ tôi lúc ấy tình nguyện ở lại tàu trông coi cô con gái nhỏ mới 8 tháng tuổi để tôi có thể an tâm đưa Đức Thầy đi chơi trọn vẹn. Con đường chúng tôi đi dẫn đến những thác nước hùng vĩ, rồi đến phố cổ Lahaina. Nơi đây, không có bất cứ một tòa nhà cao tầng nào để chúng ta có thể phóng tầm mắt nhìn xa khuất chân trời. Và cũng chính tại đây, vào năm 2023, một vụ hỏa hoạn đã thiêu rụi toàn bộ thành phố với 2,207 ngôi nhà bị cháy và nhiều thiệt hại khác! Tôi thấy rõ tâm trạng vui vẻ đầy thư giãn của Đức Thầy. Đức Thầy còn dừng lại ở một cửa hàng và chọn mua một sợi dây chuyền hạt ngọc trai để tặng bà Tám.

Con đường dài ngoằn ngoèo, quanh co uốn lượn, đôi lúc hiểm trở, nhưng kỳ lạ thay, tôi chẳng hề có cảm giác lo sợ hay run tay lái. Thời đó chưa hề có Google Map, nên tôi vừa lái xe và vừa hỏi Đức Thầy nên rẽ hướng đi nào? Khi nhìn thấy một bãi biển sóng êm, tôi dừng xe lại để mọi người xuống tắm biển. Tôi tình nguyện

ngồi trên bờ giữ đồ để Đức Thầy và mọi người cùng xuống tắm biển. Sau khi mang giấy cẩn thận để tránh đá cứa rách chân, Đức Thầy xuống biển và thực hiện bài tập 300 cái quạt tay. Đây là hoạt động Đức Thầy thường làm mỗi ngày để giữ đôi tay và đôi chân được săn chắc.

Hoàng hôn dần buông xuống, ánh nắng chiều sắp tắt, Đức Thầy gọi mọi người đi tìm chỗ ăn tối. Tôi lo lắng vô cùng vì thời gian trở lại tàu còn quá ít, mà khoảng cách thì lại quá dài với lại tôi phải lái xe vượt đèo trong đêm tối. Nhưng dù bụng dạ lo âu, tôi vẫn rất vui khi được dùng bữa ăn tối cùng Đức Thầy và mọi người. Một điều bất ngờ khác xảy ra khi Đức Thầy nhất quyết đòi cô Bê đặt khách sạn cho Đức Thầy ở lại Mau'i một đêm. Đức Thầy cứ lặp đi lặp lại điều này mãi. Thậm chí, Đức Thầy còn đề nghị sáng mai sẽ mua vé máy bay cho mọi người bay về Honolulu. Tôi hoàn toàn ngạc nhiên và không thể lý giải nổi về điều này. Phải chăng, nơi đây có điều gì đó về Tâm Linh cần Đức Thầy giải quyết? Hay là có những lý do thầm kín khác? Nhưng cuối cùng, hầu hết mọi người đều đề nghị Đức Thầy nên trở lại tàu ngay lúc ấy, và Đức Thầy đã đồng ý. Khi ra xe, Đức Thầy quay sang tôi đề nghị, <<Con để anh Liêm lái xe đi, nó lái vững hơn con>>. Tôi mừng như được mở cờ trong bụng, và vội vàng trao chìa khóa xe cho anh Liêm. Có lẽ Đức Thầy đã thấu hiểu được nỗi lo âu đang lớn dần trong tôi. Con đường trở về càng khó khăn hơn vì khoảng cách vẫn xa nhưng thời gian để đến bến tàu chỉ còn vồn vện đúng một tiếng đồng hồ. Đèo dốc, các cua quẹo tay cánh chõ, trời tối đen lại không có đèn đường, vậy mà anh Liêm lái xe cực kỳ điêu luyện đến mức chiếc xe lao vun vút như có Thần Lực dẫn đường. Tôi phải vịn chặt tay vào cửa xe, sợ như cánh cửa sẽ bật bay mất vì tốc độ xe chạy quá nhanh. Thỉnh thoảng, tôi liếc nhìn sang Đức Thầy, ánh mắt Ngài vẫn sáng, vẫn nhìn thẳng về phía trước, không một chút nao núng hay lo sợ! Mọi người trong xe im phăng phắt chỉ có tiếng gió hú và tiếng động cơ xé tan màn đêm tĩnh mịch. Khi đến ngã ba, anh Liêm hỏi ý Thầy nên đi hướng nào, và xe chúng tôi đã chọn đúng hướng. Xa xa, hình ảnh chiếc tàu dần hiện ra với những ánh đèn sáng rực cả một vùng biển. Khi đưa Đức Thầy và mọi người trở về tàu, anh Liêm và tôi vội vã đi trả xe. Tiếng còi tàu vang lên từ xa khiến cả hai chúng tôi chạy muốn hụt hơi! Nhiều nhân viên đã đứng chờ chúng tôi từ ngoài bến. Vừa bước chân

lên boong tàu, thủy thủ đã đóng sập cửa tàu ngay sau lưng hai chúng tôi. Một tiếng còi tàu hú dài báo hiệu tàu rời cảng.

Khi tôi trở về phòng, tôi vẫn chưa hoàn hồn sau chuyến phiêu lưu đầy mạo hiểm nhưng cũng thật nhiều thú vị cùng với Đức Thầy! Tôi hiểu rằng NẾU Đức Thầy muốn ở lại Mau'i, có lẽ chúng tôi đã bị lạc đường giữa đêm tối hoặc tàu đã nhổ neo mà không chờ đợi chúng tôi trở về. Có phải Ngài đã chịu theo ý kiến của những đứa con ngu muội này và đã giúp đỡ chúng tôi đi về tới nơi tới chốn? Không biết Đức Thầy có bị Bề Trên quở trách về một nhiệm vụ nào đó chưa làm tròn không? Tiếng điện thoại trong phòng vang lên cắt ngang dòng suy nghĩ của tôi. Đầu dây bên kia Đức Thầy nhờ người gọi hỏi thăm tôi đã trở về tàu bình an chưa? Có biết bao nhiêu việc lớn Đức Thầy phải lo, vậy mà Đức Thầy vẫn không bỏ sót đứa nào!?! Con đường Đức Thầy đã đi, những đứa con đã chọn đi theo Thầy thì Thầy thì Thầy sẽ quan tâm đến từng đứa một, bằng tình thương bao la như Biển Trời.

Ngồi viết lại những dòng hồi ký này, lòng tôi lại dâng lên một nỗi niềm thương nhớ vô vàn dành cho người Thầy kính yêu, một vị Thầy mà tình yêu thương và sự che chở dành cho tôi và tất cả mọi người thật mênh mông vô bờ bến.

-0-0-0-0-0-0-

(CÒN TIẾP)

Trịnh Thị Cẩm Tú